

«Αγαπητέ κε Δημητριάδη, διάβασα με μεγάλη προσοχή το βιβλίο σας, που είχε την καλοσύνη να μου θέσει υπ' όψιν μου και να μου δώσει η κόρη ενός πρώην συναδέλφου, ο οποίος σημειωτέον ήταν μαζί μας στην Κύπρο το 1974. Να μου επιτρέψτε να σας συγχαρώ και για τον χρόνο που διαθέσατε, αλλά κυρίως γιατί αντιμετωπίσατε σφαιρικά το θέμα με μια αφοπλιστικά έντιμη αντικειμενικότητα.»

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΕΥΡΟΜΑΓΕΙΡΟΣ (Αντιστράτηγος ε.α., Διοικητής στην Κύπρο του 336 Τ.Ε. το 1974)

«Ο Συγγραφέας έκανε μια εξαιρετη δουλειά. [...] Η συγγραφή του παρόντος πονήματος έγινε από έναν άνθρωπο που δεν ήταν παρών στα γεγονότα. Συνεπώς δεν μπορεί να του επιρρίψει κανείς ουδεμία μομφή ή ιδιοτέλεια. Έγραψε το παρόν βιβλίο, αυτό το θαυμάσιο βιβλίο το οποίο διάβασα, και με τιμά σαν Συγγραφέα και σαν Άνδρα, απλά και μόνο επειδή αγαπά αυτόν τον χώρο που λέγεται Πατρίδα. [...] Το κίνητρο του συγγραφέως είναι ξεκάθαρο: ο Πατριωτισμός του. [...] Συγχαίρω τέλος τον Συγγραφέα για το φοβερό του έργο, τον ευχαριστώ από καρδιάς, θεωρώ ότι συμπλήρωσε το δικό μου έργο, των Αεροπορικών Αποστολών και των Καταδρομέων του 1974, με στοιχεία που ο Ιστορικός του αύριο θα πρέπει να τα συγκεντρώσει και να τα βάλει μαζί, για να λάμψει επιτέλους η μία και μοναδική Αλήθεια».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΚΟΛΥΡΗΣ (Ιστορικός Ερευνητής-Συγγραφέας, τ. Αντιπρόεδρος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών)

«Το βιβλίο του Κώστα Δημητριάδη ήταν, και τον ευχαριστούμε πολύ για αυτό, μια έντιμη συμπαράσταση τον καιρό που την χρειαζόμασταν πιο πολύ από όλα.. [...] Μας θύμωσε! Μας τόνωσε το ηθικό μας! Μας έκανε να κλάψουμε! [...] Αυτά έκανε με το βιβλίο του ο Κώστας ο Δημητριάδης στους ήδη πονεμένους συγγενείς, σε εμάς που νομίζαμε ότι τίποτα πιά δεν μπορούσε να μας ταραξει... [...] Νάσαι καλά και σε ευχαριστούμε για όσα έγραψες με τόση αντικειμενικότητα και δικαίωσες την θυσία κάποιων ανθρώπων.»

ΕΛΕΝΗ ΓΡΙΒΑ (Γραμματέας του Συλλόγου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα των Οικογενειών των Αγνοουμένων και Πεσόντων της Κυπριακής Τραγωδίας 1974)

«Ο Κώστας ο Δημητριάδης, ένας άνθρωπος που αγαπά πάρα πολύ την Πατρίδα του, έκανε ένα πολύ μεγάλο αγώνα, έμαθε πάρα πολλά πράγματα για το τι έγινε το 1974 στην Κύπρο, και θεώρησε υποχρέωσή του, δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά διότι έτσι είναι η δομή του, να κάνει κοινωνούς όλους του Έλληνες αυτών που έμαθε. Βέβαια θεωρώ ότι δεν είναι όλα αυτά που ξέρει μέσα σε αυτό το βιβλίο, αυτό είναι μόνο μια περίληψη. Έστω και με αυτήν την περίληψη ένα πράγμα είναι αυτό που βγαίνει, κορυφαίο, είναι τι δεν πρέπει να επαναλάβουμε, τι δεν πρέπει να επιτρέψουμε να επαναληφθεί. [...] Θέλω να ευχαριστήσω τον συγγραφέα για την πολύ μεγάλη τιμή που μας έκανε με το να γράψει αντικειμενικά για εμάς και τον αγώνα μας».

ΝΙΚΟΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος Συλλόγου Βετεράνοι Πολεμιστές Κύπρου 1974)

«Για μένα ένα είναι πολύ σημαντικό σε αυτό το βιβλίο. Το ότι είναι ακριβές, αντικειμενικό και χωρίς καμιά εμπάθεια...»

ΑΜΑΛΙΑ ΧΑΝΔΡΙΝΟΥ (χήρα του Έρωτα τότε Κυβερνήτη του Α/Γ «ΛΕΣΒΟΣ» Πλωτάρχη Ελευθέριου Χανδρινού και αδελφή του επίσης αείμνηστου τότε Κυβερνήτη του Υ/Β «ΓΛΑΥΚΟΣ» Πλωτάρχη Βασίλη Γαβριήλ στην προσωπική σελίδα της σε Ι.Κ.Δ.)

«Ο Κώστας Δημητριάδης είναι τελικά ο συγγραφέας του πιο πολυσυζητημένου Βιβλίου για την Κυπριακή Τραγωδία. [...] Το βιβλίο είναι το απόσταγμα της 27χρονης αντικειμενικής έρευνας του Κ. Δ. . Μια έρευνα που συνεχίζεται... Ένα βιβλίο που δεν πρέπει να λείπει από την βιβλιοθήκη κάθε Έλληνα. Ένα βιβλίο που πρέπει να υπάρχει σε κάθε Κυπριακή δημόσια ή ιδιωτική βιβλιοθήκη.»

ALEX. STEFANOPOULOS (Αρχισυντάκτης του Greek American News Agency. com - Ελληνο-Αμερικανικό Πρακτορείο Ειδήσεων)

«Το βιβλίο σας κε Δημητριάδη για την Κύπρο και την Προδοσία του 1974, το διάβασα όχι μια αλλά δύο φορές. Συγχαρητήρια για την τόσο λεπτομερή και αντικειμενική έρευνά σας. Είναι μάλλον το καλύτερο βιβλίο για το '74 που έχω διαβάσει....»

ΗΛΙΑΣ ΓΛΕΝΤΖΕΣ (Υπλγος το '74 της 31 ΜΚ – ο πορθητής του Κοτζιάκαγια)

«Διάβαζα ψες μέχρι τα μεσάνυκτα για να τελειώσω το βιβλίο του Κωνσταντίνου Δημητριάδη. Πιστεύω είναι το καλύτερο και πιο αντικειμενικό βιβλίο που γράφτηκε για τις μαύρες μέρες της προδοσίας. Γιαυτό και προκάλεσε και θα προκαλεί σχόλια...»

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Ανθλγος το '74 της 31 ΜΚ – ο υπερασπιστής του Πυροΐου)

«Το βιβλίο σου φίλε Κώστα να σου πω την αλήθεια, πριν το διαβάσω είπα: “άντε να δούμε τι λέει κι αυτός... Θα τελειώνει και για αυτόν η εισβολή στις 22 Ιουλίου;;;” Όταν όμως το διάβασα ήταν μια ευχάριστη έκπληξη. Μου άρεσε φίλε μου που ήσουν πέρα για πέρα αντικειμενικός και δεν χαρίστηκες σε κανέναν...»

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΕΤΣΙΟΣ (Αλχίας ΠΖ το 1974, Διμοιρίτης του 4ου Λόχου της ΕΛΔΥΚ, λαβών μέρος σε όλες τις μάχες του Ελλ.Συντάγματος, δυο φορές τραυματισθείς. Απεβίωσε το 2015 – Ήταν κεντρικός ομιλητής της πρώτης παρουσίασης του βιβλίου μου στην Θεσσαλονίκη τον Ιούνιο του 2011)

«Δεν μπορώ να πω τίποτα άλλο από ένα μεγάλο ευχαριστώ στον Κώστα Δημητριάδη για αυτήν την έρευνά του που λέει χωρίς φόβο την αλήθεια, με πρωτόγνωρη αντικειμενικότητα στο θέμα της Προδοσίας που συντελέστηκε στην Κύπρο το 1974»

ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΜΠΟΥΡΤΖΗ (Πρόεδρος της Πανελλήνιας Επιτροπής Γονέων και Συγγενών Αδήλων Αιχμαλώτων και Αγνωσμένων Κυπριακής Τραγωδίας)

«Τον Κώστα τον Δημητριάδη τον γνώρισα όταν μου πήρε την συνέντευξη για την επική πλέον Μάχη του Στρατοπέδου της ΕΛΔΥΚ. Τότε είχε την καλοσύνη να μου δωρίσει το βιβλίο του. Πραγματικά είναι ένα “έμμεσο” άνοιγμα του “Φάκελου της Κύπρου 1974” γραμμένο με μια περιγραφική απλότητα και με μια αντικειμενικότητα που εκπλήσσει!»

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Ταξχος ε.α. - Τελευταίος Στρατοπεδάρχης ΕΛΔΥΚ 1974 και επικεφαλής τω Δυνάμεων Αμύνης του Στρατοπέδου)

«Το βιβλίο “Κύπρος 1974-Η Μεγάλη Προδοσία” το αγόρασα 4 φορές. Όποιος γνωστός ερχόταν στο σπίτι μου και το ξεφύλλιζε, το “δανειζόταν”. Αυτό που ξεκάθαρα μπορώ να πω, είναι ότι σε αυτό το βιβλίο διάβασα, ότι άκουγα να συζητούν πριν από χρόνια ο πατέρας μου με συναδέλφους του, για κείνες τις μέρες. Και ειλικρινά παρατήρησα μια ξεκάθαρη αντικειμενικότητα στα συμπεράσματα του. Συγχαρητήρια!»

ΚΛΑΙΡΗ ΑΒΡΑΜΙΔΗ (κόρη του Υδκτή της Α’ΜΚ Τχη ΚΔ το 1974, αείμνηστου Άγγελου Αβραμίδα)

«Το βιβλίο “ΚΥΠΡΟΣ 1974 – Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΔΟΣΙΑ” των εκδόσεων Πελασγός με συγγραφέα τον Κωνσταντίνο Δημητριάδη είναι μια έρευνα που πρέπει να ομολογήσω ότι αρχικά αντιμετώπισα με καχυποψία, κατά πρώτον λόγω του ότι ο συγγραφέας του ήταν ένας παντελώς άγνωστος σε μένα Ιστορικός Ερευνητής τότε το 2011 και κατά δεύτερο λόγω του ότι έχουν γραφτεί τόσα πολλά βιβλία για το 1974, που θεώρησα ότι δεν θα μπορούσε να προσφέρει τίποτα περισσότερο από αυτά που ήδη ξέραμε. Όταν όμως ξεκίνησα να το διαβάζω, είδα την προσεκτική καταγραφή των γεγονότων και των ευθυνών και κατάλαβα ότι αυτό το βιβλίο ήλθε να καλύψει όλες τις εύλογες απορίες μας για το ’74, χωρίς να παρέχει καμιά κάλυψη σε κανένα έχοντα ευθύνη εμπλεκόμενο. Πραγματικά έμαθα πάρα πολλά από αυτό το βιβλίο που πιστεύω ότι έλειπε από την Ελληνική Κοινωνία που διψά να μάθει με αντικειμενικότητα τι έγινε τότε.»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ (Δημοσιογράφος Στρατιωτικού Ρεπορτάζ. Υπεύθυνος σύνταξης της Ιστοσελίδας “DEFENCELINE” εξειδικευμένη επί θεμάτων αρμοδιότητας ΥΠ.ΕΘ.Α.)

«Εις βάθος αξιοποίηση όλων των βιβλίων που έχουν γραφεί μέχρι σήμερα για την εισβολή και τα όσα προηγήθηκαν, μαρτυριών και αφηγήσεων, χωρίς φόβο, πάθος και προκαταλήψεις από τον συγγραφέα, που μας παρέδωσε ένα βιβλίο αντικειμενικό και λυτρωτικό από κάθε άποψη».

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΓΙΑΝΝΙΔΗΣ (Εκδότης του περιοδικού «Ενδοχώρα» - από άρθρο του στην Ιστοσελίδα e-grammes την 11/8/2011)

«Κύπρος 1974 - Η Μεγάλη Προδοσία», είναι ο τίτλος και αυτής έκδοσης του ερευνητικού ντοκουμέντου του Κων. Δημητριάδη, από τις εκδόσεις «Πελασγός»-Ι. Γιαννάκενας, Αθήνα 2012. Αφού Έλληνες πολιτικοί και στρατιωτικοί προκάλεσαν τον Αττίλα, τον Ιούλιο του 1974, και αφού έκτοτε η Τουρκία κατέχει το 37% του Κυπριακού εδάφους, στην Ελλάδα και στην Κύπρο γράφονται βιβλία, τα οποία αναζητούν τα αίτια και τους υπεύθυνους της Εθνικής τραγωδίας. Στα πλαίσια αυτά εντάσσεται και αυτό το επώδυνο ιστορικό οδοιπορικό του Δημητριάδη, που δηλώνει «ανένταχος Πολιτικά», γεγονός το οποίο του δίνει την «ελευθερία να καταγράψει ευθύνες, παραλείψεις, ανικανότητα και προδοσία εκεί όπου την ανακάλυψε», σημειώνει χαρακτηριστικά ο ίδιος. Είναι δύσκολο, πολύ δύσκολο για έναν συνειδητό ερευνητή που αναζητά την Ιστορική αλήθεια να βάζει το ιστορικό νυστέρι στην χαίνουσα εθνική πληγή και να την ξύνει σκάβοντας για την ανακάλυψη της αλήθειας, η οποία έχει πάντοτε τη δική της μερική ή παραχαραγμένη «αλήθεια», ανάλογα με το τι θέλει να υπηρετήσει, ν’ αναδείξει ή να κρύψει ο συγγραφέας. Αυτό το γεγονός σπεύδει να σημειώσει ο σ. από το «Σημειώμά» του της Α’ έκδοσης γράφοντας ότι «οι κρίσεις πάνω σε πρόσωπα (π.χ. Ελλαδίτες Αξιωματικούς),

είναι σε κάποιες περιπτώσεις τόσο εκ διαμέτρου αντίθετες από βιβλίο σε βιβλίο, που πραγματικά σε κάνουν να αμφιβάλεις για το τι πρέπει να πιστέψεις και τι πρέπει να γράψεις» (σελ. 11). Με δεδομένες αυτές τις ιστορικές δυσκολίες και εν όψει του γεγονότος ότι η αλήθεια κρύβεται στην ιστορική χόβολη, ο συγγραφέας επιχειρεί να καταγράψει τα γεγονότα τα οποία οδήγησαν στην τουρκική κατοχή της «θαλασσοφίλητης Κόρης του Νότου», όπως ποιητικά γράφει ο εκδότης Γιαννάκενας στο δικό του «Σημείωμα» (σελ. 9). Έν όψει αυτού του γεγονότος, ο συγγραφέας πιάνει το νήμα απ' την αρχή, ξεκινώντας από το «μαύρο καλοκαίρι του 1974» προκειμένου «να βγάλει την αλήθεια», όπως επισημαίνει και ο βετεράνος Αντώνης Δούλας στον Πρόλογό του (σελ. 18). Ο συγγραφέας αρχίζει με την παράθεση στρατιωτικών Εκθέσεων, ως προς την αμυντική διάταξη των ΕλληνοΚυπριακών τμημάτων ασκώντας κριτική, η οποία απαιτεί στρατιωτικές γνώσεις και γνώση του Κυπριακού χώρου. Αφού ο συγγραφέας περιγράφει την κατανομή των Ελληνικών Κυπριακών δυνάμεων ασκεί κριτική για «την αδράνεια που επέβαλε ο στρατηγός της Καταστροφής Γρηγόριος Μπονάνος» (σελ. 57), αλλά και των τότε αρχηγών του στόλου και της αεροπορίας Αραπάκη και Παπανικολάου «τους οποίους κανείς δεν τόλμησε να τους αγγίξει» (σελ. 59). Ο συγγραφέας με πολλή επιμέλεια και ακρίβεια καταγράφει τις πολεμικές επιχειρήσεις, τις οποίες αξιολογεί και κριτικάρει, θέτοντας ερωτήματα και αποδίδοντας ευθύνες για πράξεις και παραλείψεις, παραθέτοντας συγχρόνως και συνεντεύξεις στρατιωτικών που πολέμησαν σ' εκείνο τον περίεργο και άνισο πόλεμο «που διδάσκεται στις ξένες Στρατιωτικές Σχολές, σαν η πιο άνιση μάχη του 20ου αιώνα σε όλο τον κόσμο» (σελ. 95). Έναν πόλεμο που υπονομεύτηκε από την Ελλαδική ηγεσία του στρατού η οποία έδινε «προδοτική διαταγή για παύσατε πυρ εναντίον των τουρκικών αεροπλάνων που βομβάρδιζαν τις ελληνοκυπριακές θέσεις» (σελ. 165) Προχωρώντας ο συγγραφέας και περιγράφοντας ηρωϊκές πράξεις των ΕλληνοΚυπρίων μαχητών καταγράφει μια σειρά από «αξιοσημείωτα γεγονότα τα οποία σημάδεψαν τη Μάχη της Κύπρου» (σελ. 176 επ.). Ο συγγραφέας καταγράφει την «αλήθεια για τη ματαίωση της αποστολής των αεροπλάνων και των υποβρυχίων στο μέτωπο των επιχειρήσεων» παραθέτοντας έγγραφα και αποφάσεις. Πρόκειται για μια ολέθρια παράλειψη που συνετέλεσε ουσιαστικά στην «ήττα» των ΕλληνοΚυπρίων μαχητών. (σελ. 194-210) Αφού ο συγγραφέας θα αναφερθεί λεπτομερώς στις άνισες πολεμικές επιχειρήσεις, προβαίνει στην καταγραφή των «στρατιωτικών συμπερασμάτων από τον Αττίλα Ι και ΙΙ» (σελ. 215 επ.) Εν κατακλείδι αυτών των οδυνηρών συμπερασμάτων σημειώνει ότι πέτυχαν οι τουρκικές επιχειρήσεις «διότι κάποιιοι πολιτικοί μας υπήρξαν κατώτεροι των περιστάσεων» (πολιτικοί της Μεταπολίτευσης). (σελ. 228) Αυτοί οι πολιτικοί είναι αυτοί που αποτέλεσαν την πρώτη πολιτική κυβέρνηση υπό τον Κ. Καραμανλή, τον Ιούλιο του 1974. Ανέκαθεν οι πολιτικοί «μας» είχαν αυτό το κουσούρι της εθνομειοδοσίας και της υπακοής στις θελήσεις των «συμμάχων». Προχωρώντας ο συγγραφέας και αναλύοντας γεγονότα, καταστάσεις και συμπεριφορές των υπευθύνων της εθνικής εκείνης τραγωδίας γράφει: «Με ταλανίζει αν υπάρχει προδοσία στην υπόθεση της Κύπρου» (σελ. 238) Για να δώσει απάντηση σ' αυτό το αγωνιώδες και δύσκολο ερώτημα αρχίζει την καταγραφή των πράξεων και παραλείψεων ενός εκάστου των υπευθύνων ξεκινώντας από τον ταξίαρχο Ιωαννίδη και τον Μακάριο, περνά από τον Κ. Καραμανλή και τον Ε. Αβέρωφ και καταλήγει στους τότε αναφερθέντες ηγέτες του στρατεύματος. (σελ. 240 επ.) Για τον Μακάριο θα πει: «Ήταν μια διαδρομή αρχομανίας, πλεκτάνης και ραδιουργίας, η οποία τελικά πρόδωσε την

Κύπρο» (σελ. 265). Στη συνέχεια θέτει το ερώτημα: «Οι πολιτικοί που έλαβαν μέρος στην κυβέρνηση εθνικής ενότητας πρόδωσαν;» (σελ. 280 επ.) Όποιος ενδιαφέρεται για τις απαντήσεις του Κ. Δημητριάδη, που μάτωσε για να γράψει το βιβλίο-ντοκουμέντο ας το αγοράσει και ας το μελετήσει. Η υπεύθυνη γνώση δεν είναι χαπάκι. Απαιτεί μόχθο και όπως διδάσκει η διαλεκτική λογική: «Έχει ιστορικό περιεχόμενο και δεν βγαίνει ξαφνικά όπως η σφαίρα από την κάννη του όπλου» (βλ. Μ. Μ. Ρόζενταλ: «Αρχές Διαλεκτικής Λογικής» εκδ. «Γκαγκάριν», Αθήνα 1961, σελ. 27). Πρόκειται για μία εθνική προδοσία, η οποία γίνεται πίο πρόδηλη και πιο προκλητική από το γεγονός ότι ο περίφημος «Φάκελος της Κύπρου», παραμένει επτασφράγιστος, στα υπόγεια της λεγόμενης Βουλής των Ελλήνων. Για το ζήτημα αυτό ο τότε υπουργός Τύπου Δ. Καρακώστας, που έζησε τα γεγονότα της εισβολής του «Αττίλα» – Τον Ιούλιο του 1974 – σε συνέντευξή του της 20ης Δεκεμβρίου 2007 «είχε ανοίξει μετά το άρθρο του της 21ης Ιουλίου 1985», το οποίο είχε τον τίτλο: «Το ορόσημον του Ιουλίου 1974 ως μύθος και ως αλήθεια», σημειώνοντας ότι: «Ανησυχούσα η Κυβέρνηση Κ. Καραμανλή για την έρευνα ως προς τις ευθύνες δια τον χειρισμόν του Κυπριακού έσπευσε να εκδόση την υπ’ αριθ. 45 Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, με ημερομηνίαν 7-3-1975, με την οποία «αναστέλλεται η διερεύνησις της Κυπριακής υποθέσεως και των γεγονότων του Ιουλίου-Αυγούστου 1974» (βλ. το ενδιαφέρον έργο του: «Τομή εις τα γεγονότα» - 1964-2004, Αθήναι 2009, σελ. 20 και 683). Ο «Φάκελος» άνοιξε αλλά τον κλείδωσαν όσοι φοβούνται την ιστορική αλήθεια, στην Ελλάδα της σάπιας δημοκρατίας.

Π. Λ. ΠΑΠΑΓΑΡΥΦΑΛΛΟΥ (Συγγραφέας και Ιστορικός, δύο φορές βραβευθείς από την Ακαδημία Αθηνών το 1973 και το 1991 για το Επιστημονικό του έργο και ένας από αυτούς που πρωτοστάτησαν στην ίδρυση Κινήσεων όπως π.χ. της Εθνικής Επιτροπής Κυπριακού Αγώνος το 1964)

Ο Κώστας Δημητριάδης (2η από δεξιά), με ομήρους στην τράπεζα, με τον Κώστα Αβραμόπουλο (1η από δεξιά) και τον Κώστα Αβραμόπουλο (2η από δεξιά). Αριστερά ο Κώστας Δημητριάδης (2η από δεξιά) με τον Κώστα Αβραμόπουλο (1η από δεξιά) και τον Κώστα Αβραμόπουλο (2η από δεξιά).

Ο Κώστας Δημητριάδης (2η από δεξιά), με ομήρους στην τράπεζα, με τον Κώστα Αβραμόπουλο (1η από δεξιά) και τον Κώστα Αβραμόπουλο (2η από δεξιά). Αριστερά ο Κώστας Δημητριάδης (2η από δεξιά) με τον Κώστα Αβραμόπουλο (1η από δεξιά) και τον Κώστα Αβραμόπουλο (2η από δεξιά).

Αν υπήρχε τότε ένας ηγέτης πατριώτης...

> Ο Κ. Δημητριάδης τόλμωσε να περιγράψει αυτό που συνέβη το 1974 και ν' αποδώσει ευθύνες

«Ο Κώστας Δημητριάδης, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών...»

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΙΚΟΥΣ ΑΣΙΟΛΟΓΗΣΗΣ... Ο Κώστας Δημητριάδης, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών...

«Ο Κώστας Δημητριάδης, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών...»

«Ο Κώστας Δημητριάδης, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών...»

«Ο Κώστας Δημητριάδης, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών...»

«Ο Κώστας Δημητριάδης, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών...»

«Ο Κώστας Δημητριάδης, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών...»

«Ο Κώστας Δημητριάδης, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών...»

«Ο Κώστας Δημητριάδης, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών...»

«Ο Κώστας Δημητριάδης, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών...»

«Ο Κώστας Δημητριάδης, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών...»

«Ο Κώστας Δημητριάδης, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών...»

ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ της ΚΥΡΙΑΚΗΣ 15/7/2012 – ΟΛΟΣΕΛΙΔΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ της Δημοσιογράφου κας ΜΑΡΙΑΣ ΨΑΡΑ εν όψει της παρουσίασης του βιβλίου στην Δημοσιογραφική Εστία στην Λευκωσία την 22/7/2012
«Ο Κώστας Δημητριάδης τόλμωσε να περιγράψει αυτό που συνέβη το '74 και να αποδώσει ευθύνες...»

«Ο Κώστας Δημητριάδης, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών...»

«Ο Κώστας Δημητριάδης, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών...»

«Ο Κώστας Δημητριάδης, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών, ο οποίος υπήρξε ο ηγέτης των πατριωτών...»

Ποιος είναι ο Κώστας Δημητριάδης